

Història Local

En els darrers anys la història local ha esdevingut un dels sectors més dinàmics de la historiografia catalana, i el seu avenç condiciona i empeny la construcció d'una nova història nacional.

S'ha de dir que sovint les històries de Catalunya s'han confeccionat amb una visió molt uniforme, i barcelonina, del país; i no és estrany que no hi vegem reflectida la nostra pròpia història local, o comarcal, com si fos un món apart. La nova història local ha d'enriquir la història de Catalunya amb el coneixement del que ha passat a cada lloc, poble, comarca o contrada, acostant-la molt més als ciutadans.

A Catalunya la tradició en els estudis d'àmbit local i comarcal és ja antiga, i molt valuosa, i hi han col·laborat persones de la més diversa extracció professional i humana, assolint, en conjunt, un volum molt important, i naturalment força desigual en la seva qualitat. No és gens estrany que tingui una dimensió tan considerable al nostre país, amb un marc natural tan fragmentat i divers; comarques, valls, i rodalies que poden ser industrials, turístiques, ramaderes, minaires, bladeres o fruïteres tenen, i han tingut en el seu passat, per força, diferències molt notables en els seus moments de riquesa o de ruïna, d'estabilitat o d'entrebancs, de creixement o de fallida; per això les generalitzacions en història de Catalunya són tan difícils i arriscades, i quasi sempre fora de la realitat. I només com a exemple, els berguedans

no se senten de la crisi vitícola de finals del XIX; la "febre d'or" barcelonina coincideix amb una etapa depressiva a molts altres llocs; i l'allau turístic deixa indiferents a força comarques de l'interior.

Però si a través de la història local, un berguedà arriba a comprendre perquè la seva ciutat ha perdut l'empenta industrial d'altra època, entendrà millor el que avui és Berga, i quin procés en la història nacional li ha assignat el paper que té actualment en el país, i tot cal saber-ho per construir el futur.

La història local, doncs, no s'ha de perdre de vista, és una altra manera de fer història nacional, i la història nacional no té altra utilitat que servir al ciutadà per comprendre el present, fruit del passat; però també ajudar-lo a decidir el futur del seu país.

La gran vitalitat d'un bon grup d'historiadors locals, que preocupats per la metodologia, les fonts, la divulgació i l'entroncament entre la història general i la local els han menat a organitzar congressos, jornades, debats i publicacions que en conjunt no reflecteixen altra cosa que una història en construcció, íntimament lligada a un país, el nostre, que també està en procés de construcció o reconstrucció.

Des d'aquestes pàgines ens adherim explícitament a aquest projecte nacional, tal com sempre hem fet des dels continguts d'aquesta revista.